

Nr 14.

Ankom till riksdagens kansli den 30 januari 1923 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts under sjunde huvudtiteln av statsverkspropositionen gjorda framställning angående anslag till bestridande av kostnader för avlöningsförhöjningar åt vissa icke-ordinarie befattningshavare inom den civila statsförvaltningen m. m.

(3:e avd.)

Uti den till riksdagen den 8 januari 1923 avlåtna propositionen (nr 1) angående statsverkets tillstånd och behov för budgetåret 1923—1924 har Kungl. Maj:t under sjunde huvudtiteln, punkt 54, med åberopande av det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att till bestridande, i enlighet med vad chefen för finansdepartementet föreslagit, av kostnader för avlöningsförhöjningar åt vissa icke-ordinarie befattningshavare inom den civila statsförvaltningen för budgetåret 1923—1924 anvisa ett extra förslagsanslag av 80,000 kronor.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till sid. 82—84 i åberopade statsrådsprotokollet.

På förslag av Kungl. Maj:t anvisade 1922 års riksdag till bestridande av kostnader för avlöningsförhöjningar åt vissa icke-ordinarie befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, m. m. *dels* å tilläggsstat för år 1922 ett förslagsanslag av 80,000 kronor, *dels ock* å extra stat för tiden 1 januari—30 juni 1923 ett förslagsanslag av 50,000 kronor.

Rörande den närmare motiveringen för ifrågavarande anslag tillåter sig utskottet hänvisa till Kungl. Maj:ts proposition den 14 mars 1922, nr 218.

Såsom framgår av det vid sagda proposition fogade utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för nyssnämnda dag hade de för avlöning av icke-ordinarie befattningshavare avsedda anslag i regel ej beräknats med hänsyn tagen till avlöningsförhöjningar genom uppflyttning i löneklass, vadan för ändamålet erfordrades anvisande av särskilda medel.

Det av Kungl. Maj:t nu föreslagna anslaget är avsett att användas till bestridande av de avlöningsförhöjningar enligt löneplanen, som tillkomma befattningshavare, för vilka Kungl. Maj:t jämlikt 43 § 1 mom. i kungörelsen den 31 december 1921 (nr 778) fastställt lönegrad. Här förutom har emellertid på grund av stadgandet i 2 mom. av sagda paragraf anslaget synt behöva i någon mån belastas i sådana fall, då befattningshavare å extra stat såsom ordinarie eller extra ordinarie tjänsteman äger uppbära högre avlöning än som beräknats för befattningen å extra stat. Däremot har det synt departementschefen icke vara erforderligt att låta eventuellt förekommande avlöningsförhöjningar till andra befattningshavare å extra stat än dem, för vilka Kungl. Maj:t fastställt lönegrad, utgå från det nu ifrågavarande anslaget. Ej heller har detta anslag ansetts böra bära några kostnader för avlöningsförhöjningar i de fall, då själva avlöningsanslagen hava karaktär av förslagsanslag eller eljest kunna bereda tillgång till förhöjningarnas bestridande.

Vad angår storleken av det anslag, som för ändamålet erfordras, har med hänsyn till den enligt departementschefens förslag begränsade användningen av anslaget detsamma ansetts kunna bestämmas till ett något lägre årsbelopp än det, efter vilket motsvarande anslag för första halvåret 1923 beräknats.

Kungl. Maj:ts förevarande förslag har icke givit utskottet anledning till erinran, och får utskottet sålunda hemställa,

att riksdagen må till bestridande, i enlighet med vad departementschefen i statsrådsprotokollet över finansärenden den 8 januari 1923 föreslagit, av kostnader för avlöningsförhöjningar åt vissa icke-ordinarie befattningshavare inom den civila statsförvaltningen för budgetåret 1923—1924 anvisa ett extra förslagsanslag av 80,000 kronor.

Stockholm den 30 januari 1923.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: se under utlåtande nr 13.